

[Nyrup Rasmussen]

Jeg beder derfor om, at regeringen bare for en gangs skyld – og måske økonomiministeren endnu kan nå at få en lille samtale med industriministeren – vil erkende problemerne. Ganske vist er det rigtigt – og det vil jeg gerne vedstå – at vi står over for så store økonomiske udfordringer, at vi bestemt skal prøve at sikre os en forbedring af vores lønkonkurrenceevne. Jeg er også principielt enig i, at vi skal søge at holde de offentlige udgifter i ro i en periode. Og jeg er bestemt også enig med ministeren i, at vi skal holde pensionsopsparringen i gang og forstærke den som sikring af – også sagt til hr. Ivar Hansen – at der valutarisk er plads til de nye, nødvendige investeringer, vi skal have.

Men jeg beder bare om, at disse generelle indgreb bliver suppleret med en erkendelse af hos regeringen, at generelle indgreb i et land, der skriger på strukturproblemløsninger, ikke skaber løsningerne alene. Det ville være rart for debatten, også i erkendelse af det forslag, der foreligger, at få den accept fra regeringen, at der naturligvis må satses på en ny strukturpolitisk omfattende satsning.

Pia Christmas-Møller (KF):

Da jeg hørte hr. Nyrup Rasmussens indlæg her i anden runde, kunne jeg ikke lade være med at komme til at tænke på, at det var meget karakteristisk for en socialdemokrat. Det er jo sådan, at det kribler i de socialdemokratiske fingre for at komme til at styre og dirigere dansk erhvervsliv.

Det, jeg egentlig vil sige, er, hvordan den konservative gruppes indstilling er til den socialdemokratiske dagsorden. Vi kan tilslutte os dagsordenen. Og det kan vi, fordi dagsordens opfordring til et bredt samarbejde næsten er et citat fra statsministerens åbningstale og adskillige konservative ordførertaler. Vores ønske om et bredt samarbejde med henblik på at styrke vores konkurrenceevne gælder både her i salen, mellem partierne – samtlige partier – og mellem regeringen, erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter. Vi ønsker også at forbedre såvel forsknings- og uddannelsesindsatsen som den aktive arbejdsmarkedspolitik. Og da arbejdet allerede er i gang, er det vel heller ikke overraskende, at vi også kan tilslutte os den del af dagsordenen.

Men Folketinget skal ikke til at modernisere de enkelte virksomheder. Vi skal derimod sikre,

at de enkelte virksomheder og erhvervslivet generelt får så gode vilkår som overhovedet muligt for at gennemføre de moderniseringer, de finder påkrævet.

Det er baggrunden for, at vi kan slutte op bag Socialdemokratiets dagsordensforslag. Og vi må på samme tid afvise Fremskridtspartiets.

Rahbæk Møller (SF):

Økonomiministeren viste jo, at han, i modsætning til hr. Ivar Hansen, kender ordet strukturpolitik. Men han sagde godt nok, at strukturpolitik må være industriens egen sag.

Og så vil jeg da godt henvise til for det første, at der jo i en række af landene omkring os efterhånden føres en ganske effektiv strukturpolitik. For det andet til den skæve udvikling i eksport og import med faldende videnindhold i eksporten og stigende i importen. Det er jo det, der ligger bag de tal, som fru Pia Christmas-Møller nævnte, hvor hun talte om den stigende eksport i mængder, hvilket faktisk er rigtigt. Det beklagelige er bare, at den samme stigning viser sig ikke, når vi kigger på eksporten i værdier. Og det er jo trods alt det, vi skal leve af.

Der kan også henvises til, at efterhånden er det ikke uinteressant, om vores erhvervsliv er i overensstemmelse med naturgrundlaget. Og også dette fænomen kræver en skærpet strukturpolitik.

Økonomiministeren kritiserede SF, fordi vi taler om 2 pct. realvækst i de offentlige udgifter. Her er det nok nødvendigt at præcisere, at det, vi siger, er, at væksten i de offentlige udgifter skal være i underkanten af væksten i økonomien i almindelighed. Det har vi så skønnet til at være i gennemsnit 2 pct. Jeg vil præcisere, at det gælder ikke nødvendigvis for det enkelte år. I et år med negativ realvækst i økonomien kan det tværtimod være nødvendigt at bruge nogle penge til at sætte gang i økonomien. Men i det lange løb taler vi om en offentlig sektor, hvis vækst ligger i underkanten af stigningen i økonomien som helhed.

Så anfægtede økonomiministeren de ting, jeg havde sagt om udviklingen og uddannelsen. Hvad angår forskning, er det rigtigt, at der er sket en vis stigning i det private erhvervslivs forskning, men sagen er den, at for det første er det sket på meget lavt niveau, og det vil sige, at omfanget stadig væk er meget lavt sammenlignet med de andre lande, vi sammenligner os med. Desuden er stigningsstakten lavere.